

Сирійська криза і найуспішніша брехня всіх часів

Вальтер Штауффахер

На початку вересня цього року провідні американські рабини усіх напрямів – ортодокси, консерватори і ліберали – звернулися до Конгресу США і зажадали від американських парламентарів, щоб ті підтримали плани президента Обама щодо удару проти Сирії. Свій заклик вони обґрунтували таким чином:

"Ми пишемо Вам як нащадки тих, що пережили Голокост, і біженців, предки яких були убиті газом в концентраційних таборах. Ми наполегливо просимо Конгрес, щоб він у зв'язку із застосуванням отруйного газу і іншої зброї масового знищення надав президентові право на використання військової сили в Сирії. Таким рішенням Конгрес може врятувати тисячі людських життів".

Це є наочним прикладом того, якими засобами діють диригенти глобалістської системи. Все вказує на те, що отруйні гази в Сирії були застосовані не урядом Асада, а фундаменталістськими бандами терористів, яких підтримують НАТО, Ізраїль і реакційні арабські монархії. За допомогою цього огидного злочину терористи мали намір спровокувати вторгнення США і їхніх посібників в Сирію і таким чином сприяти падінню світського уряду Башара аль-Асада.

Такий розвиток подій був би дуже вигідним також Ізраїлю і міжнародному сіонізму. Як Ірак і Лівія, Сирія теж повинна була опуститися в хаос, оскільки ослаблена постійними внутрішніми конфліктами країна не представлятиме небезпеку для сіоністської держави. Природно, ізраїльтяни і їхня п'ята колона у всьому світі не такі вже безглузді, щоб визнати це публічно. Вони лицемірно стверджують, що, як нащадки людей, предки яких нібито були убиті газом в німецьких концентраційних таборах, вони, мовляв, тільки хочуть запобігти подальшому використанню отруйних газів, а це нібито можливо лише в результаті військового удару по Сирії.

Проте, такий процес занадто легко міг би привести до нової всесвітньої пожежі. І тоді, як вірно помітив французький ревізіоніст Робер Форісон, вигаданий Голокост міг би спричинити Голокост справжній. Адже нібито отруєні газом в націонал-соціалістичних таборах євреї саме і є "неособи" (unpersons, люди, яких не існувало), як це сформулював геніальний англійський письменник Джордж Орвелл у своєму пророчому романі "1984". Історія про знищення євреїв в газових камерах - це найбільша і найуспішніша пропагандистська брехня усіх часів.

Це, звісно, зовсім не означає, що євреям під час Другої світової війни не довелося тяжко страждати: їм довелося зіткнутися з позбавленням прав, пережити експропріацію і депортації; сотні тисяч їх померли від хвороб, виснаження і недоїдання в концентраційних і трудових таборах, а також в гетто; багато хто був розстріляний на Східному фронті. Але щоб дискредитувати націонал-соціалістичну Німеччину - а з нею і саму ідею національного соціалізму – на довгий термін, цих

Жовтень 2013 р.

переслідувань було недостатньо: позбавлення прав меншин, висилки, примусова праця, вбивства цивільних осіб під час війни – усе це траплялося в історії безліч разів. Зате ніколи ще не було холоднокривно запланованого, промислового геноциду на хімічних бійнях. Щоб представляти "Голокост" як неповторний злочин в усій світовій історії, ці хімічні бійні є обов'язковими. Тому ревізіоністи, які за допомогою наукових аргументів спростовують звичну версію долі євреїв, у багатьох країнах так званого "вільного світу" підлягають кримінально-правовому переслідуванню, а в таких державах як США або Великобританія, де немає антиревізіоністських законів, піддаються також громадському остракізму.

Міф про Голокост почався в 1942 році як військова пропаганда. Щоб підняти весь світ проти ворогів свого народу, єврейські організації поширювали у той час нескінченний потік дивних і страхітливих історій про "табори смерті", в яких євреїв нібито масово вбивали електричним струмом, гарячою парою, газом тощо. Після війни струм і пара скоро були забуті, але не газ. Газові камери до сьогоднішнього дня утворюють ядро пропаганди Голокосту.

Переможці продовжили вести цю пропаганду військового часу і після 1945 року, передусім, з трьох причин. По-перше, вони хотіли за допомогою цього приховати свої власні злочини. По-друге, вони хотіли назавжди зруйнувати німецьку національну самосвідомість і перетворити німців в слухняних васалів. По-третє, єврейський народ завдяки історії Голокосту повинен був отримати статус народу мученика і тим самим стати недоторканим. Одночасно це виправдовувало і заснування держави Ізраїль. В той час, як у всьому світі усе більш посилювалися антиколоніальні течії, сіоністи змогли почати в Палестині справжнісіньку колоніальну авантюру – із страшними наслідками для місцевого арабського населення.

Проте брехня про Голокост потрібна не лише Ізраїлю і міжнародному сіонізму, але і глобалістській системі в цілому. Метою цієї системи є повне зникнення європейських народів і білих народів європейського походження з усіма їхніми традиціями, з їхньою духовністю, з їхньою культурою. За допомогою ворожих до інституту сім'ї законів, абортів, а також пропаганди гомосексуалізму народжуваність білих націй буде все більше зменшуватися, і одночасно, паралельно до цього, робиться все, щоб сприяти нескінченному переселенню людей з чужих культур і рас. Щоб біле людство не захищалось від свого витіснення, його треба зробити беззахисним за допомоги цілеспрямованої пропаганди, і історія Голокосту ідеально для цього підходить: той, хто виступає за збереження ідентичності свого народу, той расист, а до чого призводить расизм, ми вже бачили в Третьюму Рейху: до таборів смерті і газових камер! Це причина того, що пропаганду Голокосту проводять усе більш нахабно, і що цілі шкільні класи посилають в Освенцим для ідеологічної обробки.

За цих обставин боротьба проти брехні Голокосту і підтримка ревізіонізму для нас, тих, хто хоче зберегти білі народи з їхніми культурами, є само собою зрозумілою справою. Ми повинні усіма засобами, що є у нашому розпорядженні, боротися за те, щоб була відновлена свобода історичних досліджень, щоб ревізіоністи змогли безперешкодно викладати свої відомості. Поки час цього не прийшов, ми хочемо по змозі сприяти тому, щоб результати досліджень ревізіоністів поширювалися якнайширше.

Жовтень 2013 р.